

Підготував Сергій ПАЛАМАРЧУК

Цьогорічні випускники Семінарії відповідають на питання і діляться роздумами про навчання і духовне життя.

Що спонукало Вас вступити до семінарії? Микола НЕЧИПОР: Покликання від Святого Духа. Ярослав БУНЬО: Добрий приклад одного священика і бажання стати таким, як він. Василь ВЕРБІЦЬКИЙ: Мені вже неодноразово приходилось чути таке запитання. Відповідь словами «люблю Господа Бога і хочу бути працівником в Його винограднику» була б невичерпною. Про покликання до священства важко відповісти кількома словами. Думаю, також важко було б відповісти поету, чому він пише гарні вірші. Василь КУЦИК: Перша причина – це Боже провидіння, друга – моє бажання бути в ближчих стосунках з Господом. Зараз пригадуються відчуття близькості до Бога, миру, спокою і любови, які переживаю, перебуваючи в храмі.

Що Ви здобули впродовж навчання і життя в семінарії? Микола НЕЧИПОР: Насамперед, певний ступінь зрілості і досвід благодаті. Ярослав БУНЬО: Певні богословські знання, відчуття відповідальності та пунктуальності. Навчився сприймати і любити всіх людей такими, якими вони є. Почав глибше розуміти, що таке молитва, та й загалом сформував свій теперішній світогляд. Василь ВЕРБІЦЬКИЙ: Збагатився і духовно, і інтелектуально. Зрозумів, що маємо за все дякувати Богові. Василь КУЦИК: Глибокі знання, які допомагають краще пізнавати Бога, ближніх і світу, а також досвід духовного життя.

Чи бажаєте продовжити навчання після закінчення семінарії? З чим це пов'язано?

Микола НЕЧИПОР: Так. Вчитись ніколи не пізно. Ярослав БУНЬО: Вчитись треба ціле життя, і я не виключаю такої можливості для себе в подальшому житті. Василь ВЕРБІЦЬКИЙ: Бажаю продовжити навчання в галузі пасторального богослов'я. Чи маєте Ви світську освіту? Якщо ні, то чи хотіли би мати? Микола НЕЧИПОР: Так, незакінчену вищу філософську освіту. Ярослав БУНЬО: Не маю. Для того, щоб бути священиком, світська освіта не відіграє вирішальної ролі. Проте світ ХХІ ст. ставить перед Церквою все нові виклики (виклики часу), а щоб адекватно на них відповідати, необхідно користуватись всілякими знаннями. Ось тому, якщо служіння вимагатиме від мене таких знань, з радістю здобуду їх.

Які риси, на Вашу думку, має плекати в собі священик найбільше? Микола НЕЧИПОР: Найголовніше – смирення, страх Божий, а також відповідальність. Але це все марне без любови. Ярослав БУНЬО: Думаю, що любов, терпеливість, смирення. Лише той, хто любить, зможе щось зробити для ближніх. А щоб щось робити, потрібно терпіння. Зрештою, кожен добрий вчинок не чиниться завдяки лише нашим зусиллям і старанням, а завдяки Божій благодаті. Це треба смиренно визнавати. Якій ділянці душпастирства Ви бажали б присвятити своє служіння? Микола НЕЧИПОР: Думаю, місіонерській діяльності. Але мене дуже цікавить, так зване, мирянське лідерство. Василь ВЕРБІЦЬКИЙ: Одиноким і неповносправним особам, щоб разом з ними вчитись радіти життю.

На яку ділянку душпастирського служіння необхідно звернути найбільше уваги в теперішній час? Микола НЕЧИПОР: Не відповідаю категорично, але часто – на душпастирство самих душпастирів. Василь ВЕРБІЦЬКИЙ: Кожна ділянка душпастирства є важливою і потребує окремої уваги. Що Ви, як випускники, побажаєте молодшим семінаристам? Микола НЕЧИПОР: Відваги та оптимізму! Ярослав БУНЬО: Мабуть, терпіння і працьовитости. А ще – наснаги у навчанні і ревности в молитві. Робіть все, щоб потім не шкодувати за змарновані роки. Василь ВЕРБІЦЬКИЙ: Любіть молитву, читайте Святе Письмо щодня – і тоді ви зможете якнайкраще здійснити своє покликання. Василь КУЦИК: Дорогі брати! Коли ми з вами поступали в семінарію, нас переповнювали прекрасні почуття, які неможливо описати словами. Не забувайте про них, але бережіть їх в серцях і оживляйте їх словами Євангелія: «Чи не палало наше серце в грудях, коли він промовляв до нас у дорозі та вияснював нам Писання?». Бажаю успіхів, великих досягнень і Божого благословення на все це, а також миру, спокою, відданої і щирої праці, а головно – любови, бо «з того усі спізнають, що мої ви учні». Будьте добрими і працьовитими! Що Ви побажаєте молодим людям, котрі щойно обирають свій життєвий шлях? Микола НЕЧИПОР: Вміти зауважити, що життя прекрасне! Ярослав БУНЬО: Просіть Господа про допомогу у пізнанні свого справжнього покликання, а тоді сміливо обирайте і твердо йдіть обраним шляхом. Василь ВЕРБІЦЬКИЙ: Ніколи нічого не бійтесь. Зрозумійте своє покликання, «шукайте і знайдете». Моліться Господу – і Він допоможе вам не тільки знайти та зрозуміти своє покликання, але й у всьому іншому. Василь КУЦИК: Українська мудрість каже: «Як постелиш, так виспишся». Дорога молоде, обирайте такий життєвий шлях, на який вкаже вам серце. Пам'ятайте, що «де буде ваш скорб, там буде і ваше серце». Якщо серце підноситимете до Бога, то віднайдете і здійсните своє покликання у житті.

С. Паламарчук. «...твердо йдіть обраним шляхом» // Слово № 2 (36) (2008) с. 43-44